

Biblioteca STATULUI CU TURARE
Arad

Florina

REVISTĂ LITERARĂ
reportaj - satiră - umor
Înregistrată Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/1938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
Str. V. Babeș Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

Frontul epigramiștilor

— Incepe o ofensivă cum nu s'a mai văzut —
Atacuri directe și ricoșeuri —

„S'a mai purtat în coloanele noastre un astfel de războiu, dar atunci victimele s'au retras în pozițiile benedictate ale tăcerii și inactivității, pierzându-se în neant, cum se pierde fumul de țigară pe geamul deschis... Astăzi, noi beligeranți stau față în față pe frontul epigramei, gata să se zădărnicească unul pe altul, mai abilitat decât locatarii liniilor Maginot și Siegfried!

Că epigramiștii ăștia se bat — din gură numai, căci în fond par să fie beți de treabă — nu e de mirare. Însă nu știm cum se face, că spiritul războinic al epigramiștilor apa e odată — cu primul miros de primăvară, — încă înaintea ghiocilor, pentru ca să dispară odată cu venirea căldurii... Ce să le faci? Așa sunt ei: când îi apucă, se iau la mărșă cu toată lumea, cu talent și glorie, cu rost și fără, dar întotdeauna cu un pic de venin în cele patru cincii șire ce le aștern pe hârtie...

„După „aceste puține cuvinte” — ca întrebuintăm o expresie intrată în limbajul epistolar al unei categorii de cetățeni — să dăm drumul recoltei de epigrame ce ne-au năpădit în ultimul timp.

Primul e I Valențir, care nu vrea să rămână dator nimănui, ba mai și împrumut câteodată. Iată-l:

D-lui Emil I, Brânză care în numărul trecut mi-a adresat o epigramă ce mare nici-o legătură cu mine.

M'am întrebat că ce-ai fi vrând
De bați câmpii cu năduș?
Dar repede mi-am dat cu seama
Că s'a 'mpușit brânza 'n burduș!

Lui Ticu Codreanu care cu cea mai mare încredere spune că toate elevele a-leargă după el.

(P. S. Respectabilul e dator cu câteva sutare la vre-o patru) ziarele.

„Fiecare față aleargă după mine”.
● Spui tu, plin de mândrie,
Păi cum dracu n'ar fi așa
Când ești plin de datorie.

Tot lui

Pe omul ăsta nimeni nui înțelege,
In toate este divergent,
Pe stradă spune că-i fotbalist
Iar la arenă absolut

Urmează Emil Ilie Br. fin și elegant ca un cavaler d.n... epoca renașterii. Spadasiu de mare forță... spirtuoasă, provocată probabil de ultimile două litere ale pseudonimului său, care — după I. Valențir — ar însemna brânză Ei taie... subțire dar adânc. Să-i dăm cuvântul:

Lui I. Valențir

Tot ce-ți spun nu i răutate
Și nici umbră de venin.
Dar făcând pe mușchetarul
Fii ca d'Artagnan: mai fin

Și acum o producție nouă. Producătorul — franțuzit — se răsbește numai cu niște fete. Să-i dăm și lui cuvântul:

Unei domnișoare, care la un bal se'ntorc pe o masă în fața unui doctor.

Regrete multe,
Săracă față suferindă!
Păcat că doctorul n'avea
Siringa pregătită!

Unei domnișoare care mă trimite în Abisinia și care are de gând să urmeze farmaceutica.

In Abisinia m'ai trimis,
Ca să devin artist distins,
Știu eu intenția Dumitale,
Ca să și trimit spre încercare,
Ceva substanțe medicale.

Jean d'Halmace.

De incheere nu regret: că nu le putem face și noi o epigramă, dar o epigramă tare, usturătoare încât să le treacă pofta să mai scrie și să ne bombardeze cu ele!

r. b.

O atitudine ciudată a comercianților din Arad

— Povestea cu aranjatul vitrinelor —

Prin dispozițiile legii pentru reprimarea speculei, comerțanții și toți proprietarii de magazine comerciale, au fost obligați să aibă afișate listele de prețuri ale mărfurilor ce le vând. Dispoziția aceasta menită a apăra consumatorul de poftele câștigurilor exagerate, a fost foarte bine venită și salutată cu satisfacție de către toată lumea. Lucrurile au mers bine un timp, până când comerțanții au găsit portia prin care să scape de obligațiile ce le-au fost impuse prin legea amintită. Timpul căutării n'a fost prea lung și la un moment dat prin vitrinele Aradului au început să apară, mici și modeste, niște afișe arătând că „vitrina e în curs de aranjare”. Nimeni nu le-a dat importanță, dar s'a observat că odată cu apariția acestor tablățe, din vitrine au dispărut etichetele care marcau prețul obiectelor expuse. Azi așa, mâine așa, până ce acum aproape toate vitrinele magazinelor din Arad sunt în curs de aranjare. Și aranjarea durează săptămâni de zile. Prețurile articolelor frumos aranjate — deși vitrina e în curs de aranjare — nu se mai văd decât ici și colo.

În aparență, faptul pare fără importanță. În realitate lucrurile se

schimbă, pentru că magazinele nemai având prețuri afișate, cumpărătorul nu se poate orienta asupra lor decât după ce a intrat în prăvălie. Și acolo e la discreția comerciantului, care în aceste timpuri, profită de orice împrejurare, pentru a pretinde și obține un preț cât mai mare pentru articolele ce le vând.

Cum prin procedul „vitrinelor în curs de aranjare” se comite o eschivare dela obligațiile impuse de legea pentru reprimarea speculei și în același timp se aduc pagube însemnate cumpărătorilor, autoritățile trebuie să intervină pentru a curma această stare de lucruri.

O bucătărie monstră

În Germania tot ce se face este colossal. Astfel la o uzină s'a construit o bucătărie care să poată servi în fiecare zi hrană caldă pentru treizeci de mii de persoane. Ea este compusă din 10 căldări, fiecare putând conține 800 litri de supă sau cafea.

Rămâne numai de știut acum din ce se vor fi făcut supa și cafeaua! (M.)

Iuân Nojiță - în concediu

Credinciosul și devotatul nostru colaborator, Iuân Nojiță, după o muncă neîntreruptă de aproape 3 ani, ne-a solicitat un concediu de oaină pe care

l i am acordat cu regretul de a lipsi, în săptămâna aceasta, cititorii și prietenii de cronica sa.

Atât putem divulga, că Iuân Nojiță își petrece concediul în București și că, desigur, în numărul viitor își va publica impresiile de drum și din Capitală. Până atunci, puțină răbdare...

Situația neutrilor

de Un Beligerant...

Da, hotărît lucru suntem în război, și oricât de amuzant este acest război, nu este prea amuzant să fii în război. Dar oricum ne putem consola, căci sunt și mal nenorociți decât noi.

Neutrii, de exemplu. V'ați gândit D-Voastră vre-odată la trista situație a neutrilor. Iată niște sărmani oameni care în fiecare seară, înainte de a se culca, își spun, vă închipuiți cu ce îngrijorare:

— Numai de ar da Dumnezeu să nu ne trezim mâine cu războiul pe cap!

Noi, din partea aceasta cel puțin, nu mai avem să ne temem. Tot ce ar putea să ni se întâmple, e să aflăm într-o bună dimineață că pacea a fost semnată. Dar cum aceasta nu se va întâmpla mâine, putem dormi liniștiți. (M)

Desmințiri

Radio-Vatican anunțase în zilele trecute persecuții religioase în Polonia, împiedecarea cultului, închideri de preoți și deportarea lor în lagăre de concentrare.

Nemșii, pentru a liniști opinia mondială, publică o declarație făcută de însuși episcopul Varșoviei și în care recunoștea „libertatea cultului în Varșovia, 300 de biserici deschise — sunt reținuți doar câțiva preoți care s'au arătat ostili.

Toată lumea e mulțumită. Nimic mai liniștitor decât o astfel de declarație dată de însuși șeful spiritual al Varșoviei.

Dar iată că la aceasta se anunță formal: Episcopul Varșoviei a murit în 1939 și de atunci n'a fost reales altul. (M)

E prea mare riscul

Scena se petrece în casa unei pețitoare de origine semită, pe calea Ducești.

Pețitoarea. — Am pentru d-ta, domnule Ișig, așa să-mi ajute Dumnezeu, o parlidă cât se poate de bună. O bomboană de față, frumoasă, inteligentă, bogată, când doarme nu sforăe, ci să-ți mai spun, așa fete nu se găsesc în fiecare zi. Dar ce să te duci la părinții feței, trebuie să te tuzi și să-ți pui un guler curat la gât.

Ișic, după ce s'a gândit mai bine de zece minute:

— Foarte bine madam Goldenberg, dar dacă, Doamne ferește, fata nu mi place și nunta n'are loc, cine mă despăbubește pe mine pentru tuz și guler curat?..

Brad — Baia de Criș

La un concert din localitate... am știut să flu prezent... deoarece știu am că după concert are să fie dans „Naturai” imi place foarte mult dansul? E, și dacă-mi place atunci am căutat ca nici de data aceasta să nu lipsesc, pentru că știu că are să fie multă lume și am cu cine mă distra.

În ceace privește concertul au fost toți, foarte mulțumii... ce să vă spun, a fost o splendoare.

Acum să vă spun, ce am mai văzut și ceace putem scrie aici... În sfârșit, concertul s'a terminat după miezul nopții. Fiecare căuta să se așeze la câte-o masă. După multe intervenții abea am reușit să ocup și eu o masă cu câțiva prieteni și asta numai aducându-ne-o noi în sală alții au început să umbie apoi după mese de credea-i că nu știu cu sa întâmplat... Sala era mică în raport cu publicul, așa că în sală n'a mai rămas decât foarte puțin loc, în mijloc. Proprietarul nu se gândea că lumea trebuie să danseze ci ca să-i facă lui cât mai multă consumație. După ce s'a terminat chestia cu mesele, muzica a început să cânte iar tineretul să danseze. Am dansat și mai bine și mai rău, însă după ora patru s'a dansat destul de bine. Am văzut dansând niște dudui pe care nu le cunosc, una era brunetă, iar cealaltă e blondă. Se cunoștiau din toată sala că purtau după cap niște... pei de vâpșe și vorbeau aproape numai nemțește.

Acum să trecem și mai departe și pe la aiții ca să nu se supere că lor nu le-am dat nici o atenție. La o masă unde erau mai multe „dudui” un „domn” era foarte mulțumit că a reușit să-și petreacă și el cu simpatia lui. Acum vedem că a obținut și el succese pe „front”. Tot la acea masă se găsea și un prieten al lui care se uita și el lung la una dintre acele două surori. Nu știu care din două-i cădea mai cu tronc la inimă. Pe coridor afară, aproape tot timpul a fost lume multă. Am văzut și aici pe unul cu o mustață „artistică” pare-mi-se era „Tonci” și era cam supărat. Motivul nu-l

știu dar se uita și el tot în sală unde era o dudue „blondă”, care însă nu se prea uita la el... Vreau să amintesc că la aceea petrecere a fost lume din toate clasele sociale. Așa că unul nu s'au simțit tocmai bine. Mai pe urmă au început să se separe de ceilaltă lume de mai jos. Această nu e prea frumos. Dacă au vrut să danseze numai ei atunci era mai bine să meargă să danseze în altă sală...

— Un domnișor de pe la O.ăștie iară a apărut pe piața Bradului. Se vede că-l merge bine „ghilșefui” cu care se ocupă că de, se vo besc cam multe...

— Azi vrem să fim din cale afară de răi cu unii. Nu cu toată lumea, pentru că sunt și oameni de treabă. Vrem să ne răfuim puțin cu o gașcă ce debitează o serie de insulte la adresa corespondentului nostru din Baia de Criș. Este bănuțită toată lumea că ne trimite material — dar în special această bănuțită se îndreapă spre unele persoane, care n'au nici în clipă în mână ceva cu noi... Am zice să... pună pe ză gurii lor până mai e timp...

— Posesorul costumului roșu ne trimite la redacție o scrisoare în care ne roagă să-l lăsăm în pace, pentru că se face băiat de treabă. Luăm act de această rugămintă și-i promitem — dacă se ține de promisiune — că nu vom mai scrie de... pantalonii lui nimic. Absolut nimic, nici chiar de călătoriile dese ce le face în împrejurimi, cu anumite scopuri.

— N'am vrea să ne dăm la cu-roane, așa că rugăm pe o cucoană (se știe ea!) să fie puțin mai mică în gură...

— Duduile pripăzite ne roagă să rectificăm comunicatul dat de ei, în sensul că: „tragerile de artilerie sunt „lungi și dese”, nu scurte. O facem cu o anumită plăcere.

— Ghiță — burlă — partea formal a pierdut noțiunea timpului. până acum de patru ori într'un an la avut pe sf. Dumitru... patronul chirișilor...

Șimandul de jos

Marele nostru amator de „acordeon” din localitate nemai știind ce face de plictiseală, s'a dus să învețe de șofer, în scurt timp, s'a și angajat șofer la... o sanie. Zilele trecute a avut două clienți pe care trebuia să le ducă la Chișineu-Criș. Dar, din nenorocire șoferul le-a împărșit pe drum spre Chișineu așa că șoferul a fost nevoit să se întoarcă singur acasă: cliențele n'au mai avut curaj să se înapoeze cu el, — ci cu trenul.

Curtici

— Cu toate storfările depuse de regisorul cel bătrân, n'a reușit să și aleagă vedetele în vederea serbării ce se proiectează. În schimb, cel tânăr, dintr'o singură lovitură a găsit tot ce-i trebuie pentru serbare. De...

— Înainte cu vreo câțiva ani s'a înființat la noi o fanfară. S'a muncit acolo mult și bine, înzând, conducătorii ei spre introducerea totală a cântecelor românești. Intenția n'a putut fi tradusă în realitatea în realitate. Motivele să le căutați printre domni ai marș... care merită să fie felicitați!

Pâncota

Pâncota-Redor. Pe frontul Dome-niilor nimic nou.

Pe frontul Primăriei schimb de focuri ale Infanteriei. În linia I-a de bătăie s'a semnalat apariția „avioatoarelor celebre” care au fost constituite în bandă teroristă. Sborul de recunoaștere efectuat deasupra „Daciei” a reușit. Celebra avioatoare „Gyöngyi” a distrus zidurile rezistenței a celui mai bun cantonament inamic.

Surorile Siameze au făcut o frumoasă captură în jurul „Obăruții”.

Cele șase gemene au declarat greva distracției pe tema religiozității unele dintre ele ci că-i postul nemților și fin de noroc.

Plășcuța

În comuna noastră s'a organizat o vânătoare, și anume o vânătoare de purcel, la care au participat multe femei și mulți bărbați. A luat parte desigur și Domnul X. dela primăria noastră. Domnul X. s'a gândit la toate. S'a gândit și la frig și ca să nu răcească s'a îmbrăcat cu trei perechi de indispensabili. Vânătoarea a fost organizată chiar în căpătâie vizavi de Primărie.

Un bal la Pecica

De ieri

Si l plătește... in revine a fost, dar aranjat de pecicani, și a fost așa cum de mult n'am mai văzut unul la fel. Incepând cu programul, executat perfect de către tinerele d-șoare din stolul extrașcolar și continuând cu petrecerea ce a urmat până în zori, n'a fost nici un motiv de nemulțumire sau plictiseală. S'a distrat lumea, a dansat și au și băut câțiva cari de obicei fac treaba asta la o petrecere. Lumea multă și de toate soiurile a dat petrecerii un aspect de adevărată solidaritate românească: văzând pe popa sau altul mai mare cot la cot cu țărani, sau alți domni cari dansau cu o vădită plăcere cu țărâncile noastre — de altfel frumoase — „lunga, scurta, leanta” sau mai știu eu care joc sau învârtită din bogatul și apreciatul nostru folclor muzical și coreografic.

La începutul programului, după intonarea Imnului Regal, de către drăgulele noastre străjere, îmbrăcate toate în costum național, pe scenă toate, oferind privirii unul din cele mai frumoase tablouri ce se pot vedea: O armonie de culori perfectă și de admirat în care „roșul” dominând, dădea tabloului un aspect de primăvară, tinerețe și vioiește, care de altfel se putea vedea și pe chipurile fermecătoarelor străjere de pe scenă și molipsind și pe spectatori, cari acum ascultau atenți pe o doamnă comandantă străină, care încerca a face înțeles rostul străjeriei. Cine n'a văzut vreodată un grup de fete în costum național românesc și n'a admirat aceste costume nespuse de frumoase; Care român a rămas și rămâne rece în fața unui astfel de tablou? Numai amintindu-ți că toate aceste sunt ale țării tale, sunt comorile patriei tale iubite, sunt opera strămoșilor tăi, sunt frumusețile românești păstrate intacte, ca și limba prin atâtea și atâtea urgii abătute asupra capului bietului român de aici dela graniță.

Ne mărginim a ne uni strigătul de admirație cu al doamnei venită dela Arad în acest scop și a zice împreună: „Ce feeric tablou!” Iată unul din rosturile străjeriei: a ne păstra portul, obiceiurile, limba ș. a. m. d.

Vom continua a vă servi — la tavă bineînțeles! — ultimele știri din secția bărfelii.

Bântuie gripa pe noi. Dar e interesant cum apucă crizele acestea pe unii în momente determinate și pe mai mulți deodată. Așa și în timpul programului dela balul de mai sus, în câteva rânduri, i a apucat... și dai și dai; tușeau de credea că holera a dat în ei și nici decum sfortarea proprie de a scoate din gât un horcâit oarecare; poate spre a-și dovedi prezența... nu? Și noi care-i compătîmim: uite-i dom'le, îi înecă tusa și pierd frumusețe de dialoguri din program!...

Un alt grup, după începerea dansului stăteau la masă și nu jucau. Când începea muzica, însă, un tango sau un slow, să-i fi văzut cum se repezeau... parcă n'ar fi ei țărani, numai intelectualii sau funcționarii cari se bucurau întotdeauna și pre-

ferau o horă sau o sărbă unui dan modern.

Mai era interesant să ascuți câte unul, care nefiind de ai ei, intrase totuși și ne-având cum să danseze — știind că n'a plătit — stătea și privea cum altul juca drăguța. Când partnerul o străgea ceva mai tare, asta de aici se crunta și amenința de parcă'l durea bătăturile: „Las'că ne'ntălnim noi!”

D-șoarele noastre, alea tinerele, începuseră și ele să facă nazurii: fiind la bal au refuzat invitația unor țărani având — cum s'ar spune prin terințe. „De acuma codanelor?”

... Și cum la un moment, după fiind aglomerația din sală a început să miroasă mai mai ca'ntr'o prăvălie de „hirinci” cu regret și gândindu-se la plecarea, aruncând o ultimă privire descoperim un domn de-și pe trecea foarte bine... după despărțirea de cocos... Ne întrebam așa: o d-na ce face?

Aldești

Una dela noi e tare mândră de când îi măritată n'a eșit de casă voind să arde asfel că tare iubește bărbatul. Nu știu însă dacă s'a întâmplat în vremea din urmă că nevasta noastră a eșit și ea de lume. Oare nu s'ar putea și „cu de rând”.

Șicula

Sunt oameni ciudați prin locurile, dar nu credem ca cineva să-l întreacă pe Andea Petru... Așa și prieten la calaramă cu postur de jandarmi și mai cu seamă cel din Bocsâg, cu care a dat mai z-lele trecute când fu pe aci în călătorie de nunță, că dară pierduse nevasta... Strânsul de mâna a fost urmat de-un „tare faină” verbal” și confiscarea automat, ceiace Andea face să mere a treia confiscare...

E, dar cel puțin după treaba s'o făcut om cum se cade și ești nici numai doarme — ca nu cum să facă vreo prostie în somn! — stă noaptea întregă și înconjoară casa soacre-si. Și aceasta nu poate de bucurie că i așa păzită...!

Bocsig

Un domn notar dela noi, a plecat la Timișoara și terminându-și paperele, a telefonat primăriei din localitate să-i trimită bani telefonici, că e rău, și nu are cu ce să vină la notariat. Persoalul dela Primărie i-a răspuns următoarele:

Să vii cu ramburs că te va aștepta la gară, și te vom scoate din hambarul CFR ulu', dar cu garanția să vii, că de bunăseamă scoatem.

Galșa

— Un domnișor însurându-se și-a invitat la nunță nici un prieten. Dai semne rele Domnule de pe aci!

— Domnișoara căreia părinții i-a cumpărat un aparat de radio totuși toată ziua pe cel ce a inventat „scândurile acestea hodorigite”, cauza căruia nu se mai poate întâlni cu cel ce și-a luat cu succes de 2 ori bacalaureatul!

— Un p'otoner pensionar divorțat de nevasta dintâi, dorind să se sătorească cu o fată mică și călându-și în carnet trusoul cel puținimi fata ca zestre. Bravo „Seteți pardon „fost șef”, să nu-ți scuză... ceuz...”

Cele mai frumoase bijuterii, ceasornicele cele mai precise, tacâmuri, și obiecte pentru cadouri la

COLOMAN HARTMAN

Bijutier

ARAD, Palatul Minonților, Prețuri solide.

Inseninare

de ziua ta — Florina —

Pe cerul sufletului meu
Ca ieri — și azi — și de-azi mereu
Tu licărești senină stea —
In nopți târzii, pe vânt și nea
Tu mi luminezi de-apururea
Viața mea.

Și dorurile când mă rod...
De simt că mă afund în glod,
Cu glas ca de sub cruci te chem...
Mă 'ncrunt, mă sbat și nu mă tem
Că mi se rupe-al vieții ghem.
Cum plâng... cum gem..

Tu — inger blond — cu ochii uzi
Imi ieși în drum când mă auzi
Și mi spulberii sperla ăstui chin
Și c'un sărut în insenin
Un cer de suflet ce-a fost plin
Cu drojdii de venin

Și cerul sufletului meu
Tu-l luminezi mereu, meru...
Traian Russu-Șirianu

Barieră de apă

Intr'o zi la Berlin, un ofițer german arată pînă de admirație unui diplomat olandez, defilarea unui corp special de grenadierii care fac parte din trupele de elită ale G.R-maniei.

— Ce spuneați, excelență, zicea ofițerul cu o voce puțin ironică, ce ziceți de acești soldați de un metru și opceci?

— Superb!, răspuse olandezul. Superb!, dar nu uitați că în Olanda noi avem apă de 2 metri. (M.)

Jos cu încornorații!

Vestea sosi pe neașteptate. Tocmai când cafeneaua sătula de stăta așteptare, începea să renunțe la noutățile senzaționale, vestea sosi ca din senin. Brusc. Lumină o clipă firmamentul pietrificat al vieții de cafea și dispăru. Viața renăscu în cafeneaua iluziilor înfinte.

Vestea sosi într'o zi urâtă. Într'o zi urâtă de toamnă ploioasă, noroioasă. Într'o zi de reverie și de poker. Când aparatul de radio anunță prin vocea metalică a speakerului, că audia de dimineață s'a terminat, sosi vestea care avea să rămână mult timp unul din evenimentele cardinale ale vieții pământești.

— Ce s'a întâmplat? făcu toată lumea, presimțind evenimentul.

Cineva, ascuas în penumbra anonimului, șopti:

— Avocatul Poplin e încornorat! S'a întors azi dimineață acasă pe neașteptate și și-a surprins nevasta în brațele secretarului său.

Deși vestea fu șoptită încet ca să n'audă decât interlocutorul, ea fu însă difuzată pe undele fanteziei.

În același seară și copil de opt ani știa că avocatul Poplin e încornorat de tot Baroul..

Prietenii întru nenorocire ai avocatului zămbiră sceptic. Evenimentul trebuia să se întâmple. Acesta e destinul bărbaților însurați. Se bucurară. Il felicitară.

Incornoratul fu furios. Se gândi să se adreseze Ligii Națiunilor. După douăzeci și patru de ore se resemnă. După patruzeci și opt de

ore uită complet evenimentul, oarecum fără consecințe grave.

Cafeneaua era în exercițiul funcțiunii.

Evenimentul la ordinea zilei: încornorarea avocatului Poplin. Specialiștii cafezelei disecau evenimentul. Priveau la microscop și dădeau diagnosticul.

Doi prieteni, stăpîni puternici cari susțin, pe spatule lor de beton armat, cafeneaua, ducă ce analizară, din zeci de puncte de vedere, evenimentul, ajanseră la concluzii.

— Trist. Suntem la sfârșitul disoluției societății. Societatea, societatea omenească, care de peste o sută de ani e în concordat preventiv, e pe cale de lichidare. Dar nu e vorba de un simplu faliment, ci de cea mai grozavă bancrută frauduloasă. Societatea umană e o mociță, o mociță uriașă, care trebuie secată. De zeci de ani societatea se silește să lasă din această mociță, și cu toate astea se afundă mai rău... Sfârșitul vine iremediabil.

Partenerul da trist din cap, convins pe jumătate.

Partenerul da trist din cap, convins pe jumătate.

— Trebuie, continuă primul, să se ia măsuri urgente. Ce înseamnă asta? Nu mai există fidelitate conjugală? Nu mai sunt femei cinstită? Sunt! Dar bărbații sunt principalii vinovați. Eu, dacă aș fi dictator, aș dispune ca toți bărbații încornorați să fie înecați. Cine e încornorat, să fie aruncat în mare.

Interlocutorul, surprins de agresivitatea viitorului dictator, se opuse, cu aerul omului sceptic:

— Tia și-e bine, că știi să inoți, dar noi cellalți?... (Ves.)

Librăria ROMÂNEASCĂ

Prop. PETRU MILOȘ

s'a mutat

din Str. Brătianu

în

Bdul Regina Maria 18

Librăria Românească

are în depozit:

- Ornate și obiecte bisericesti
- Cărți școlare și literare,
- Cărți bisericesti,
- Toate articolele de librărie și papetărie.

De vânzare

2 buc. cărucioare pentru copii mici în bună stare. Unul în str. V. Hotăran Nr. 18 și altul în Bul. Ferdinand No. 6. ARAD.

Teatru

Mercuri, 6 Martie: Madame Sans-Gêne, cu marea artistă **Marioara Zimniceanu.**

Duminică, 10 Martie: Moartea civilă, dramă în rolul principal cu **Ion Manolescu.**

Spectacolele se țin în sala Palatului Cultural.

Bilete se pot cumpăra anticipativ la **Librăria Românească Bdul Regina Maria 18.**

Faceți-vă datoria către armată și către Tară, **Subscriind**

Bonuri de înzestrare!

agiu
ie verde de drumoc
tele nostru Șortec
pe plimbări pe vale
urte la fată mare,
ta morarului
dă știe să măsoare
merciugul" grăuncioare,
mai are me-ri șoare.
le verde de duhău
Pista din Izău
el vrea să se'nsoare
o Moață'n Scărișoare
de ea sunt cu bani;
duce și dolari
la Cula domnului
sunt prietenii
le verde din părau
taile nost, Tărau
at bani pe camătă
justizi nici steamătă
doar Cula Domnului
u mare și fălos
u se uită nici pe joa
na
oie verde de trifoi
pela Dezna pela noi
ospete sunt în toi,
ot ospete împărătești
ă cauzi să mai găsești...
și ior verde matostat
Pai nostru-i supărat
ă ceă drogă la lăsat
u altul s'a măritat
dar nu a plecat din sat:
amai s'a mai depărtat,
e mai greu de umblat
ot pentru acea "blondină"
unul s'a umflat la "splind"
bradule brăduț înalt
dar tu ce ești supărat
Ori că nu ai fost invitat
la nunta dela vecin:
Ce treu și fără tine
oie verde solz de pește
Prizeru nost frizerese
și câte oda ă primește
ătaie pentru neveste
Când unul îl săpunește
Celalalt îl bărbierește
ar el nici că se căiește.
și iar verde de trifoi
Donnișoarele de pe la noi
Cu lac pe unghii, ruj pe buze
Tot zămbesc ca niște muze.
— Dar zămbesc la toți? "drace!"
Zămbesc doar la cin' le place.
bău
Cum se face dragoste la
Hal să zicem că o fi?...
nișoară dela Nădlac care
dragoste prin telefon, cu un
toldal.
ăsa leste, domnișoară, o sin-
te, are omul și dece să nu
dragoste înțeleg și eu să
egoste, colea la lună, dar
lirul telefonic. Sgur că ai
mvinșă că sunteți numai voi
fir. Dar vezi că au fost și
mai bătrâni pe fir, și care
pot auzii de dragoste.
nici Ileană imi dai dreptate.
prelente adevărată ca la
— Două persoane cari
rietat cam rău, se zice că au
acum pact pe 10 ani. Oare să
știi?... Poate că l de crezut?
lănu cumva ar face explozie
ved din fân. Așa-i pârince ce
te,
ite
sua
a redacției
V. — Scadenț: 1 Iul. 1941.
se țut — ocupați-vă numai de
câtea dvs. de restul avem noi
ca-Baia de Criș-Brad —
etașim să vă concentrați puțin
săbul pentru a putea satisface
la lumea!

Agencjie de rupturi

de TILI ALFIERO

— Signora Colombini are să vă primească imediat... Așteptați câteva clipe...

Servitoarea închise ușa în urma ei... În salonul mobilat cu un gust mediu, Antonio Mercoletti se așeză pe un fotoliu. Antonio era un angrosist de măcelărie burtoz, cu inele groase în degete și mătreaja în cap. Mașinal el scoase din buzunar circulara pe care o primise din partea Signorei Colombini și o citi pentru a zecea oară.

Scrisoarea era astfel concepută:

Signor,

Există la Neapole numeroase agenții care efectuează legături asortate după gustul fiecărui om; este foarte ușor să unești două ființe, dar mult mai greu să desfăci o legătură de dragoste. Agenția mea, unică în toată Italia, se însărcinează să desfăce legăturile cele mai primejdioase. Dacă doriți să scăpați de o amantă nesuferită, geloasă, cheltuitoare, infidelă, ori pe care n-o mai iubiți, veniți la mine cu toată încrederea.

Specialistă în montarea scenei injurioase, fugi, dispariții brusce, flagrant delict, etc. Fixez și discut despăgubirile desfacerii legăturilor de dragoste. Rezultatele obținute până acum au dovedit că vă puteți adresa agenției mele cu toată încrederea și cu siguranța succesului.

Primește în orice zi dela 2 la 7 p. m.

Signora Colombini
via del Appio No. 7 Napoli

Signor Antonio Mercoletti, intimidat, fu curând introdus în birou. Signora Colombini era o femeie puțin trecută, voinică ca un carabinier, scandalos decolțată... și parfumată ca parcul Santa Lucia, primăvară...

— Signor... te ascult... Mercoletti explică, incurcat, că are o amantă tânără, anume Mona Gherlino, care-l costă și ochii din cap... la scurt, avea o legătură de care nu știa cum să scape.

— Cazul d-tale este clasic... replică Signora Colombini cu autoritate. Dacă ești gata să fixezi o despăgubire rezonabilă, cred că cu puțină diplomatie voi obține un rezultat sigur.

Dă-mi foarte amănunțele asupra prieteniei d-tale, asupra mentalității și sensibilității ei; am să văd pe ce baze o să-ți pot înlesni ruptura... Fii bun și dă-mi un acout de cincisale lire.

Mercoletti vâra mâna în buzunar, apoi plecă din casa Signorei Colombini, înșeninat ca și cum ar fi fugărit o aspirină pentru a scăpa de o durere de cap rebelă.

— Halde... Mona dragă... liniștește-te... Medicul mi-a spus că ești în afară de orice pericol... Vezi doar bine că am venit iar la tine... Medicul m'a chemat de urgență... Mona... mă lubești așa de mult încât ai fost capabilă să te sinucidă pentru mine?

Mona Gherlino, găfâind boiboros: — Per Madona, Antonio dragă... Scrisoarea ta împreună cu ceul de zece mii lire... m'au ucis... N'am nevoie de bani, căci nu pot trăi fără tine... Prefer să mor... Antonio Mercoletti, din ce în ce

mai turburat, boiboros suspinând: — Dolce Mio, n'o să ne mai despărțim niciodată... Păstrează ce-cul... Te ador ca un nebun... Tu ești singura femeie care mă lubește cu adevărat...

Mona Gherlino zise c'o voce slabă:

— Antonio mio... dacă-l adevărat ce spui... atunci... am să fu încă fericită... Acum, dacă vrei, lasă-mă să dorm... Când mă vei deștepta, îmi vei spune, răule... că totul n'a fost decât un vis urât!...

Antonio Mercoletti promise amantului lui tot ce vroia ea și plecă mândru...

Imediat ce leși el pe ușa, Mona sări din pat, își trase ciorapil în picioare și alergă la aparatul telefonic:

— Allo!... Allo!... A! d-ta ești, Signora Colombini?... Da aci e Mona Gherlino... Sinuciderea pusă la cale de d-ta a reușit de minune... Mășneagul a căzut în cursă ca un prost... Am întrecut-o în joc și pe Eleonora Duse... Oh! bună idee am avut! Antonio a plecat de aci mai amoretzat ca totdeauna... Ce măgar!... Allo!... Da poți veni imediat la mine să-ți dau cele două mii de lire promise... Apropo, n'ai cumva, signora, printre cunoștințele d-tale, vre'un tânăr șic... bine făcut? Antonio Mercoletti e un bou... și sunt decisă să-l înșel chiar astăzi!...

trad. de I. Trif

Dovada (Scoțiana)

Se știe că în istoria anecdotică scoțienii se bucură de o reputație de șgârcenie egală cu a evreilor. Iată ultima istorioară a marelui umorist Londoner Pett Ride:

„La postal de poliție din Pickam street apare un policeman uriaș aducând de gulere doi indivizi. Înainte de a începe interogatoriul, după nașul și pistriiile unuia, kiltul celuilalt, își poartă de seama că te află în fața unui evreu și a unui scoțian.

Evreul pare să fi tras vântos la mână, căci se împletește pe picioare. Din contră, Scoțianul se sucește ca un drac să scape din mâna curcanului, pardon, poliștului.

— Pentru ce m'a arestat poliștului asta? Pentru ce? urie scoțianul.

Comisarul adresează aceeași întrebare poliștului care dă din umeri:

— Scoțianul asta e și mai beat decât evreul!

Scoțianul începe să protesteze din răspuse că învinuirea ce i se aduce nu e adevărată și cere să i se facă dreptate.

El se explică furios, dar într'un mod corect, dând dovadă de o mare luciditate.

Nu cumva e vorba despre o eroare?

— Ascultă, Jim, face comisarul perplex, adresându-se poliștului ce te-a făcut să crezi că omul acesta e beat?

— Ce m'a făcut? I-am observat bine pe amândoi, îi pânseam de vre un sfert de oră. Vă spun că Scoțianul e și mai beat decât evreul! Nu știți ce făceau pe stradă? El (poliștului arată spre evreu) arunca cu banii pe stradă, și el (poliștului se întoarce spre scoțian) îi aduna și i dădea înapoi evreului!...

— La răcoare cu amândoi! răcni comisarul. (Se vede treaba că și în Anglia răcoare comisarii!).

Dovada era făcută!

Nu trebuie să te descalți la scară
Și nici să te strecoari ca vinovat
Fii sigur că în fiecare seară
Ceasornicul e în urmă aranjat.

Nu-ți frământa zadarnic conștiința,
Să-mi spui pe unde ai fost și ce-ai făcut.
Din partea mea ai toată 'ngăduința
Și-mi place ch'ar să știu c'ai petrecut;

Doar nu ești, dragă, un anahoret.
Chiar dacă vii în brânci sfidează-ți halul
Și reazimă-te bine de bufet,
Fiindcă în acest scop l-am scos cristallul

Din partea mea, poți să te culci în pat
Cu tot ce ai: galosi și pădărie;
Și oșă, și-asa pun mâine la spălat...
Dece să te lipsesc de o bucurie!

Ai să găsești, oricând te'ntorci târziu
Pe lângă murduri și gogonele
Un aer de alcov trandafiriu
Și o ootă a croitoresei mele.

Gion Vas.

Știi pă dracu ghem.

(Anecdota)

Se spune că răposatul Papa Inocențiu XI-lea avea omenescul obicei de a părăsi în fiecare vară Cetatea Eternă, spre a-și putea petrece în linișă vacanța, la una din proprietățile sale, situată în sudul veșnic însorit al Italiei.

Bernardo, credinciosul său fecior în casă, avea grije ca la începutul lunii lui Cuptor, toate cele necesare pentru călătorie să fie gata.

Odată insultat la Tivoli — așa se numea proprietatea — viața își relua cursul normal. Ca de obicei, în fiecare dimineață, Bernardo pășea solemn în dormitorul Papii și îl trezea cu tradiționala formulă ce anunța ora și timpul: — „E ora 6, iar afară e frumos!“. Iar infașibilul descendent al Sfântului Petru, trezindu-se îndată, răspundea cu glas sarcedotal, de sub bogatul baldachin ce-l acoperea patul.

— „Dumnezeu știe și eu știu. Amin!“.

Apoi Papa, după ce mânca, se lăsa în voia farmecelor naturii care îi legănau melancolia sufletului său lipsit de bucuriile pământiești. Și zilele treceau una după alta, fără ca nimic de seamă să turbure liniștea Prea Sfinșitului.

Iată însă, că într'o splendidă seară, se abătă pe acolo cardinalul De Moro, care era trecere prin partea locului. Papa, foarte bucuros că-și revedea un vechi preten, dădu ordin lui Bernardo ca la cină să li se servească și câteva sticle din cel mai strășnic vin. Către miezul nopții, cină continua încă, iar Bernardo nu mai prididea cu căratul licourii divine.

Părea că cei doi prelați aveau multe pe suflet, de vreme ce nici o duzină întreagă de sticle nu reușise să le potolească bucuria revederii.

Hăi târziu, după cântatul cocoșului, Papa și cardinalul, după ce se îmbrășeră călduros, se retraseră în dormitoarele lor, beți crișă. Iar Bernardo, ca un prea supus servitor ce era, cugetă cu un deget dus la tâmplă:

— „Adicălele dacă Papa a făcut-o laltă, eu dece n'as face-o fiară!“, și coboră veriginos în străvechea pivniță; desfăcu la repezeală și el câteva sticle cu vin, de pe vremea când ilustrul său

slăpân juca țurca pe mlaștină Romei.

Inchină în cinstea lui, a naturii atât de fermecătoare fiindcă omul nu-l de fier, bul prea mult ca să depună mai cu seamă că era obosit dormi bușlean printre sticle și prin întrega pivniță.

Dimineața târziu, un șobolan truşnic veni să-l mângâie pe cu mustățile jucăuşe. Dacă omul nu mișcă, șobolanul foarte tacticos să-l roadă. Bernard, trezit, sări ca ars cu un „Negru vartos“ în dar acesta nu mai aşteptă conul și fugise. Desmet înfine, își aduse aminte că să-l scoale pe Papa; dădu dormitor și cu glasul întreg emoția datoriei neîndeplinite nuna tradiționala formulă:

— „E ora 6 iar afară e frumos!“.

Dar Prea Sfinșitul sfiorăia de Bernardo, se văzu nevoit să de câteva ori cu vocea doar s'o trezi:

— „E ora 6 iar afară e frumos!“.

În fine se suzi și vocea Papii:

— Dumnezeu știe și eu știu. Amin!“.

Și se culcă iarăși. Bernardo pira ușurat; apoi, în timbrecură ușurel pe ușe, pentru sine:

— „Știi pă dracu' ghem! trecute și-afară plouă cu ghem!“.

Mica publicitate

Vizitați Salonul de frizerie FAN CÂMPEAN, din Piața No. 3. Serviciu prompt și sigur.

— MAȘINI DE SCRIS de toate tipurile de imprumut, la M. SZEGEDI, str. Brătianu 7. Tel. 11-44. Serviciu special de reparațiuni pentru mașini de scris, mașini de tocuri rezervoare. Depozit de mașini — saپیروگراف — indigo accesoriile pentru mașinile de scris.

Domnii abonați din țară pe unde nu pot ajunge în țara noastră sunt rugați, pe adresă, să se pună la curent, du-ne abonamentul prin poșta.